

Nyomatékosan felhívjuk mindenkinek a figyelmét arra, hogy mindezeket a rendelkezéseket a legszigorúbban és a leglelkismeretesebben tartsa be. Csak ezeknek a rendelkezéseknek pontos követése szolgálhat biztosítéskül arra, hogy a megengedett kereteken belül mindenki folytathassa polgári életét.

A Központi Tanács nyomatékosan figyelmeztet mindenkit, hogy a Tanácsnak hatósági rendelkezés folytán történt felhívására tartozik a központban haladéktalanul megjelenni és rendelkezésre állni.

A Központi Tanács felhívásának megnyugtató hatását erősítette meg egy héttel később Groszmann Zsigmond főrabbi felhívása. Felszólította a zsidókat, hogy „jöjjenek a templomba”, és ne hallgassanak „a csüggedők és csüggesztők szavára. A legilletékesebb helyről hangzott el, hogy senki és semmi sem fog téged megzavarni a vallási és hitélet gyakorlásában.”⁴³

A március 21-i jelenet, amikor a főváros zsidó vezetőit megnyugtatták, március 28-án a vidéki zsidó hitközségek vezetői számára is megismétlődött. A Központi Tanácsnak az ülésre szóló meghívását Stern aláírásával március 24-én küldték el. Ebben arról tájékoztatták a vidéki zsidó vezetőket, hogy a Központi Tanács március 20-a óta állandó érintkezésben van a német hatóságokkal, s ezek a hatóságok „a legnagyobb súlyt helyezik arra, hogy az ország izraelita lakossága pánikmentes hangulatban, nyugodtan folytathassa nemcsak magánéletét, hanem hitéletét, szociális és kulturális tevékenységét is”. „Ennek elérése végett – folytatódik a meghívás – az egész országra kiterjedő hatáskörrel megalakult a Magyar Zsidók Központi Tanácsa, amely további, rangsorban utána következő szerv gyanánt az Országos Bizottság megalakítását fogja foganatosítani. Ezért vált szükségessé, hogy a bevezetőben jelzett tanácskozást megtartsuk. Nagyon kérjük, méltóztassék meghívásunknak okvetlenül eleget tenni, mert a mai nehéz napokban az egész zsidóság sorsdöntő érdekei fűződnek a zsidóság kellő megszervezéséhez és a pánikmentes hangulat fenntartásához.”⁴⁴

A március 28-i tanácskozás délelőtt 11 órakor kezdődött a Pesti Izraelita Hitközség székházában. Ez volt a történelmi múltú magyar zsidó közösség utolsó országos ülése.⁴⁵ Az SS-t Hermann A. Krumej képviselte, aki megismételte a korábban adott ígéreteket a németek szándékait illetően. Amikor dr. Reiner Imre, az ortodox hitfelekezet jogtanácsosa a megszállás első napjaiban letartóztatottak sorsa iránt érdeklődött, Krumej minden jelenlétét megnyugtatóan, hogy már tett lépéseket ebben az ügyben, de erőfeszítéseit eddig nem koronázta siker. Az ülésen Krumej egyetértésével arról döntöttek, hogy az átfogó hatáskörrel felruházott Központi Tanácson kívül országos szervezetet is létrehozniak.⁴⁶

A tárgyaláson részt vevő zsidó vezetők magatartása és hangulata változó volt. A megszállás kezdeti szakaszában a legoptimistábbak egyike